

**Direcció, administració, publicitat i vendes:**

Octubre Centre de Cultura Contemporània.  
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.  
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

**Redacció de Barcelona:** Rambla de Catalunya, 121,  
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.  
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

**Redacció de Palma:** Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-  
dreta. 07001-Palma.  
Telèfon i Fax: 971 720 763.

**Web:** <http://www.eltemps.cat>

**Correu electrònic:** [eltemps@eltemps.net](mailto:eltemps@eltemps.net)

**Subscripcions:** 902 131 025.

[subscripcions@eltemps.net](mailto:subscripcions@eltemps.net)

**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.

**President del consell d'administració:** Eliseu Climent.

**Director general:** Vicent Sanchis.

**Director de continguts:** Àlex Milian.

**Coordinadora:** Sumpsi Palau.

**Redacció de València:** Esperança Camps, Víctor  
Maceda i Violeta Tena.

**Redacció de Barcelona:** Gemma Aguilera i Lluís  
Bonada.

**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.

**Producció:** Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

**Rúbriques:** Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,  
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,  
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador  
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,  
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons  
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-  
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta  
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran  
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,  
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

**Corresponsals:** Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat  
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt  
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez  
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla  
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria  
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas  
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.  
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),  
Miquel Toran (*Pequín*).

**Col·laboradors:** Albert Aguilera, Laura de Andrés,  
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja  
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,  
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí  
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia  
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,  
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani  
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep  
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.  
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar  
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,  
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls,  
Sergi Vicente.

**Traductors:** Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca  
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

**Col·laboradors gràfics:** Agència Efe, Tina Bagué, Fer,  
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play  
i Prats i Camps.

**Disseny:** Ana Vanesa Prieto.

**Disseny de la capçalera:** Enric Satué.

**Disseny de la portada:** Toni Payà.

**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:  
932 384 262.

**Subscripcions:** Susanna Alacreu

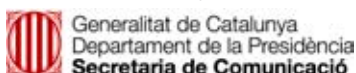
**Administració:** Pilar Martí i Quica Sena.

**Fotomecànica i impressió:** Rotimpres.

*Aiguaviva (Gironès).*

**Dipòsit legal:** V-853-1984.

*Amb el suport:*



Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap  
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,  
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

## Sentor de fi de cicle

La sobtada desaparició de l'ex-president Francisco Camps, el fracàs de l'ERO que afectava un miler de treballadors de Radiotelevisió Valenciana i el mateix anunci destraler de tancament de l'ens no són sinó símptomes. Evidències, que han anat acumulant-se fins a fer-se insuportables, del final d'un règim que va irrompre en la política valenciana com un temporal quan Rita Barberà va guanyar les eleccions municipals i es va convertir en alcaldessa de la ciutat de València. Just en aquells anys el model del PSPV-PSOE, que mai va ser ni carn ni peix i que demanava perdó només per tenir un lloc al sol, expirava. Els darrers anys de presidència de Joan Lerma van permetre constatar el desgast d'una proposta que, per no tenir, no havia tingut mai ni gràcia. Rita Barberà i Eduardo Zaplana van ocupar literalment l'alcaldia de València i la presidència de la Generalitat sobre les ruïnes devastades d'un projecte fallit pretesament progressista.

Els socialistes valencians s'han passat anys sense cap possibilitat de convertir-se una altra vegada en alternativa real de govern –de governs– perquè encara ara no han sabut reconstruir un model polític, de societat, que il·lusione una majoria de valencians. Quina ciutat de València vol el PSPV-PSOE? En què es diferencia de l'aparador absurd en què l'ha convertida el PP? Quin País Valencià aspiren a construir els socialistes? Fins i tot el concepte –país– els fa angúnia i por. Però, malgrat aquesta incapacitat crònica del principal partit de l'oposició –que durant anys ha aspirat a oposició perpètua–, el PP fa aigües arreu. Per mèrits exclusiva-ment propis.

El Partit Popular ha arrasat la societat valenciana. Ha construït una enorme pila de fang i ell mateix l'empenta perquè caiga. Res no s'aguanta. La sensació de final d'etapa és total. Hi ha hagut una manera valenciana de fer política en aquestes dues darreres dècades: arrogant, excessiva, prepotent, insubstantial, buida, sorollosa i corrupta. Per desgràcia, alguns d'aquests defectes s'havien constituït en tòpics del caràcter valencià. Ara són més tòpics, perquè han estat els mateixos valencians els que han fet que agafaren volada votant de manera obstinada els farsants. Quan no queda ni una entitat de crèdit autòctona en peu, no s'aguanta cap dels temples de la banalitat i no es pot pagar ni la nòmina dels funcionaris, el darrer president del PP és també el pitjor. Un home disminuït, acovardit i acorralat pels seus. Algú que no és capaç ni de liderar una retirada ordenada. Ara és el moment de l'alternativa. Ni que siga apel·lant a la supervivència col·lectiva necessària, el PSPV-PSOE, Compromís i Esquerra Unida no es poden equivocar.

## Als nostres lectors

### L'erosió del president



Mentre Francisco Camps sorprèn la premsa i els tribunals desatenent els requeriments judicials pel cas Nóos i presenta una imatge inèditament derrotada, Alberto Fabra no viu moments més feliços. Fabra acaba d'anunciar que es presentarà a les pròximes eleccions i tot apunta que aquest gest és degut a la necessitat imperiosa d'enfortir-se davant els seus i l'opinió pública. Aquesta setmana Víctor Maceda explica tots els punts foscos que expliquen la feblesa d'un president vençut ara mateix per les enquestes i qüestionat des de dins les pròpies files. També en aquest número Àlex Milian analitza les dues resolucions que va debatre el consell nacional extraordinari del PSC i parla amb els crítics que van perdre la jugada per un contundent resultat.